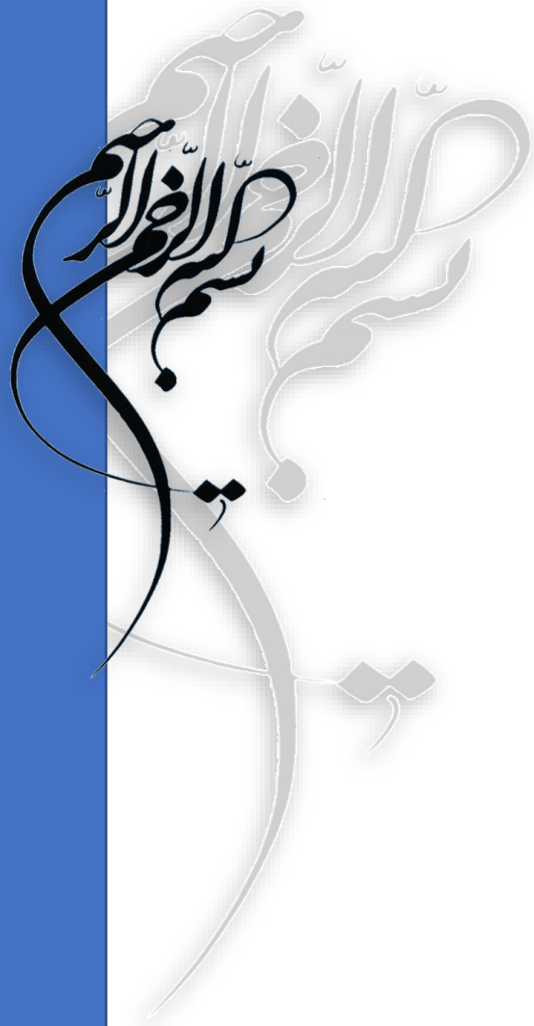

گزارش نخست:

**مفروضات حاکم بر
گزارش های منشور اقتصادی**

مجموعه گزارش های منشور اقتصادی

مفروضات حاکم بر گزارش های منشور اقتصادی

گزارش های ارائه شده در این منشور مبتنی بر مفروضاتی تهیه شده‌اند که در زیر به پاره‌ای از آنها اشاره می‌شود:

۱. هدف اصلی حکومت ایجاد یک جامعه بسامان و عادلانه- و بنابراین اخلاق‌مدار- است که در آن حفظ کرامت انسان محور سیاست های حکومت است.
۲. تحقق این جامعه بسامان از طریق حداکثرکردن امنیت- سیاسی، قضایی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی- امکانپذیر می‌شود و نه حداکثرکردن سود. در تعارض بین امنیت و سود جانب امنیت گرفته می‌شود.
- ۳.
۴. روش شناسی مورد استفاده یک رویکرد تلفیقی جمع‌گرا و فردگراست؛ و در تعارض بین منافع فردی و جمعی منافع جمعی اولویت دارد.
۵. بدون حاکمیت اخلاق، یک جامعه روبه‌رشد امکانپذیر نیست؛
۶. منطق حاکم بر بازار اصل عمل متقابل است^۱. به این معنا که در یک مبادله فرض بر این است که فردی کالا یا خدمت را به متقاضی عرضه می‌دارد در مقابل انتظار دریافت ارزش معادل آن را دارد.
۷. علاوه بر اصل عمل متقابل، دو اصل دیگر باید بر جامعه حاکم باشد یکی اصل مساوات‌طلبی است و دیگری اصل اجتماع؛
۸. اصل مساوات‌طلبی عبارت است از برابری بنیادی فرصت‌ها؛
۹. برابری فرصت‌ها به از بین بردن فرصت‌های کسانی که از نابرابری فرصت‌ها بهره می‌برند کمک می‌کند؛
۱۰. دفاع از برابری فرصت‌ها نه تنها سیاستی نابرابری‌زدا است بلکه سیاستی بازتوزیعی نیز هست؛
۱۱. معنای محوری اصل اجتماع این است که افراد به فکر یکدیگر باشند، و در صورت ضرورت و امکان از یکدیگر مراقبت کنند. آرمان اجتماع می‌تواند بعضی از نابرابری‌ها را منع کند، و خوش اقبالی حاصل از قرعه‌کشی را محکوم کند.
۱۲. مناسبات بین‌المللی به شدت متأثر از رابطه حکومت با مردم در داخل است؛

۱۳. سیاستگذاران در انتخاب گزینه های سیاستی باید برای بدترین سناریوها سیاستگذاری کنند. در صورتی که جامعه برای بدترین وضعیت های ممکن آماده باشد قطعاً مهبیای رویارویی با سناریو های بهتر هم خواهد بود.
۱۴. حداقل چهار وظیفه اصلی حکومت عبارتست از: برقراری امنیت، جمع آوری مالیات، بهبود رفاه اجتماعی، و آبادانی شهرهاست.
۱۵. منظور از امنیت، امنیت مرزها، امنیت داخلی، امنیت قضایی، امنیت اقتصادی، امنیت اجتماعی، امنیت سیاسی و امنیت فرهنگی است.
۱۶. توجه ویژه حکومت باید معطوف تامین حداقل های یک زندگی انسانی برای طبقات پایین و متوسط از طریق ایجاد فرصت های شغلی برای آحاد واجد شرایط باشد.
۱۷. برای حفظ کرامت انسان - هدف اصلی قانون اساسی - اشتغال کامل با ایجاد شغل شایسته باید محور اصلی سیاست های بخش عمومی باشد. انسان ها کرامت و هویت انسانی خود را از شغلی که دارا هستند می گیرند.
۱۸. شغل شایسته با دو ویژگی مباحی بودن شاغل به شغل خود و دریافت دستمزد شایسته تعریف می شود.
۱۹. الیگارشسی قابل اتکاء نیست و در شرایط بحران منابع خود را از کشور خارج می کند. الیگارشسی را باید درهم شکست.
۲۰. حمایت از تولید یعنی فعالیت های تولیدی باید بالاترین بازدهی را در اقتصاد داشته باشد.
۲۱. رشد اقتصادی فراگیر که رشد عادلانه نیز تفسیر می شود باید هدف سیاست های اقتصادی بخش عمومی باشد. در اینصورت تحقق اشتغال کامل هدف اصلی سیاست های دولت خواهد بود.
۲۲. نابرابری های ناموجه و زیاد در جامعه منشاء همه شرور اجتماعی از جمله بی ثباتی اقتصاد کلان، بی ثباتی های اجتماعی و سیاسی است.
۲۳. کاهش فقر بدون کاهش نابرابری ممکن نیست.
۲۴. برای کاهش نابرابری باید به اقداماتی مبادرت ورزید که بازدهی سرمایه های مالی و تجاری کمتر از بازدهی در بخش تولید واقعی باشد.
۲۵. جامعه ای که در آن نابرابری اندک باشد فرصت های رشد فردی و اجتماعی و رشد اقتصادی بیشتر می شود.

۲۶. کارایی اقتصادی با نابرابری زیاد، امکانپذیر نیست.